

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 47Ek/130/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117236525
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eliška Šnajderová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2018:6117236525.5

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: M. R., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. č. XX, v zast.: Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s.r.o., Kuzmányho č. 29, Košice, IČO: 47 234 466, proti povinnému: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova č. 25, Bratislava, IČO: 35 807 598 pre vymoženie pohľadávky vo výške 435,83 € s príslušenstvom o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 47Ek/130/2017 zo dňa 17.10.2018 takto

rozhodol:

I. Súd sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 47Ek/130/2017 zo dňa 17.10.2018 zamietla.

II. Oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu trov exekúcie vo výške 29,98 €.

odôvodnenie:

1. Dňa 02.10.2017 bol na Okresný súd Banská Bystrica doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie voči povinnému pre vymoženie pohľadávky vo výške 435,83 € s príslušenstvom, a to na základe rozsudku Okresného súdu Humenné sp.zn. 15C/486/2015 zo dňa 26.04.2016, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp.zn. 19Co/52/2017 zo dňa 11.05.2017.

2. Súdny exekútor JUDr. Matej Kršiak bol Okresným súdom Banská Bystrica poverený vykonávaním exekúcie v prospech oprávneného poverením zo dňa 13.12.2017.

3. Uznesením zo dňa 17.10.2018 vyšší súdny úradník návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol a zároveň uložil povinnému povinnosť nahradiť oprávnenému trovy konania vo výške 29,98 €. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že započítací prejav sám o sebe nespôsobuje preukázanie zániku pohľadávky. Okrem započítacieho prejavu je povinnosťou povinného preukázať aj to, že pohľadávka, ktorú má voči oprávnenému, je existujúca a spĺňa požiadavky stanovené v § 580 a 581 Obč. zák. pre platné započítanie. Súd nepovažuje za preukázanie existencie pohľadávky to, že uvedená pohľadávka je zakomponovaná v započítacom prejave, navyše ak existenciu tejto pohľadávky oprávnený popiera. Povinný nepreukázal existenciu pohľadávky, konkrétne trov právneho zastúpenia vo výške 283,05 € a nákladov, ktoré mu vznikli v exekučnom konaní vo výške 152,78 €, ani nepreukázal doručenie započítania oprávnenému. Zmluva o úvere a prehľad splátok nepreukazujú vznik exekučných trov, t.j. pohľadávky, ktorú použil povinný k započítaniu. Povinný teda neuniesol v tomto konaní dôkazné bremeno.

4. Proti predmetnému uzneseniu podal povinný v zákonnej lehote sťažnosť, v ktorej uviedol, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázal na ustanovenie § 61e Ex. por., ako aj § 580 Obč. zák. Povinný má právo po doručení upovedomenia o začatí exekúcie podať na súd v stanovenej lehote návrh na zastavenie exekúcie, v ktorom môže o. i. uvádzať aj to, že po začatí exekúcie došlo k zániku vymáhaného nároku. Zánik judikovaného nároku môže nastať nielen splnením záväzku, ale akýmkoľvek

iným spôsobom, ktorý predpokladá zákon. Povinný teda môže namietat', že zánik vymáhaného nároku nastal započítaním jeho vzájomnej pohľadávky vymáhanou pohľadávkou (uzn. NS SR sp. Zn. 6 M Cdo 12/2010 zo dňa 20.12.2011). V tejto súvislosti citoval rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 33 Odo 336/2005 zo dňa 24.04.2007, rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 21 Cdo 3433/2008 zo dňa 15.06.2010, ktoré sa zaoberali predpokladmi započítania pohľadávok. Okrem predpokladov spôsobilého započítania zakotvených v Občianskom zákonníku upravuje Exekučný poriadok samostatne jeden predpoklad, a to že spôsobilou na započítanie je pohľadávka priznaná exekučným titulom. Uvedený predpoklad sa však vzťahuje len na jednostranný zápočet, ktorý bol adresovaný až po začatí exekúcie. Povinný preto poukazuje na skutočnosť, že jednostranný zápočet bol oprávnenému adresovaný a riadne doručený už pred začatím exekučného konania, vzhľadom na čo považuje započítanú pohľadávkou za spôsobilú aj keď mu nebola priznaná súdnym rozhodnutím. Základným rozdielom medzi jednostranným a dvostranným zápočtom je skutočnosť, že jednostranný zápočet si nevyžaduje súhlas druhej strany, ktorej bol jednostranný zápočet adresovaný. Oprávnený navyše pred začatím exekučného konania nijakým spôsobom nepoprel platnosť jednostranného zápočtu. Forma právneho úkonu započítania nie je predpísaná, musí spĺňať všeobecné náležitosti stanovené v § 34 a nasl. Obč. zák. a z jeho obsahu musí byť zrejmé, aká pohľadávka a v akej výške sa uplatňuje na započítanie proti pohľadávke veriteľa. Zánik započítaných pohľadávok v rozsahu, v akom sa vzájomne kryjú, nastane okamihom, keď sa stretli. Povinný poukázal na ďalšiu rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít, ktorá sa týka spôsobilosti jednostranného zápočtu. Najvyšší súd SR považoval za rozhodujúce, či „skutočnosť, o ktorej povinný opiera tvrdený nárok, nastali pred alebo po vydaní rozhodnutia, ktoré je podkladom na exekúciu. Zánik vymáhaného práva započítaním spôsobí síce kompenzačný prejav zo strany povinného, avšak zánik nastane až okamihom, keď sa pohľadávky spôsobilé k započítaniu stretli.“ Najvyšší súd teda jednoznačne pripustil možnosť započítania pohľadávky, ktorou disponuje povinný a ktorá nemusí byť súdom priznaná alebo exekvovaná, voči pohľadávke oprávneného, ktorá je súdom priznaná a exekúčne vymáhaná voči povinnému. Dôležité je, aby pohľadávka povinného bola spôsobilá na započítanie v čase, keď sa pohľadávka povinného a pohľadávka oprávneného stretli, pretože k tomuto dňu nastáva zánik pohľadávok. Rovnako judikatúra českých súdov (rozh. NS ČR sp.zn. 4 Cz 3/90 zo dňa 31.01.1990, uzn. NS ČR sp.zn. 20 Cdo 3608/2010 zo dňa 28.08.2012) pripúšťa námietku započítania vo výkone rozhodnutia či exekúcii. Povinný má za to, že zmluva o úvere č. 601600904 a zmluva o úvere č. 601600869 boli uzatvorené ako odplatné a ich bezúročnosť a bezodplatnosť nikdy nebola judikovaná žiadnym súdnym rozhodnutím. Vyjadrenia oprávneného týkajúce sa bezúročnosti oboch zmlúv považuje preto za bezpredmetné. Určiť právnu povahu oboch zmlúv, konkrétne ich bezúročnosť a bezodplatnosť môže len príslušný súd, na podklade podanej určovacej žaloby, po vykonaní dokazovania, oboznámení sa s obsahom zmluvy, všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru a celou zmluvnou dokumentáciou. Exekučný súd nie je oprávnený si prejudiciálne posúdiť právnu povahu zmlúv, z ktorých vyplývajú pohľadávky spôsobilé na započítanie. Je nad rámec účelu a predmetu exekučného konania ako vykonávacieho konania a tomu prispôsobených procesných inštitútov, ktorými disponuje exekučný súd a takisto účastníci exekučného konania, osobitne vo vzťahu k účelu, predmetu, rozsahu a spôsobu dokazovania, ako procesnej činnosti súdu v občianskom súdnom konaní, upravenej v ust. §§ 122 - 124 OSP. Nemožno preto bez ďalšieho konanie o námietkach proti exekúcii, stotožniť s občianskoprávnym sporovým konaním, ale súd musí vychádzať z konkrétnych okolností veci a vo vzťahu k nim prihliadajúc na odlišný účel, predmet a procesnú úpravu oboch týchto konaní. Dokazovanie medzi účastníkmi sporných skutočností v rámci exekučného konania, o to viac potom v rámci konania o námietkach proti exekúcii, ovládaného koncentračnou zásadou, má zo spomenutých hľadísk svoje zrejmé limity, odlišné od občianskoprávného sporového konania a to i vtedy, keď ide o posúdenie skutočností, ku ktorým došlo alebo malo dôjsť v čase po vydaní vymáhaného exekučného titulu (uzn. Okresného súdu Žilina sp.zn. 33Er/2990/2013 zo dňa 29.01.2015). Z odôvodnenia uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 36Ek/52/2017 zo dňa 03.04.2018 nepochybne vyplýva, že súd sa oboznámil s jednostranným zápočtom aj vyjadrením oprávneného, na základe čoho dospel k záveru, že jednostranné započítanie vzájomných pohľadávok, ktoré vykonal povinný voči oprávnenému, bolo vykonané v súlade s ust. § 580 a 581 Obč. zák., na základe čoho aj dospel k záveru, že návrh povinného na zastavenie exekúcie je dôvodný. Na základe uvedených skutočností mal teda súd za preukázané, že po vzniku exekučného titulu nastali skutočnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku. Povinný má za to, že pohľadávky sa stretli ešte pred začatím exekučného konania, a teda v čase podania návrhu na vykonanie exekúcie oprávneným, neexistovala pohľadávka oprávneného voči povinnému. Pre započítanie jednostranným právnym úkonom musia byť splnené tieto predpoklady: dlžník urobil prejav, ktorým sledoval započítanie voči veriteľovi, pohľadávky dlžníka a veriteľa sú vzájomné, plnenie je rovnakého druhu, započítanie pohľadávok nie je vylúčené dohodou alebo zákonom. Zápočet urobený povinným tieto náležitosti

spĺňa. Rovnako rozhodol a námietkam vyhovel aj Krajský súd v Bratislave vo veci vedenej pod sp.zn. 22CoE/58/2015 zo dňa 16.09.2015. Započítanie vzájomných pohľadávok je hmotným právom uznaný spôsob zániku záväzkov, prirodzene za splnenia všetkých podmienok v zmysle citovanej právnej úpravy. Povinný teda môže v exekučnom konaní namietat, že zánik vymáhaného nároku nastal započítaním jeho vzájomnej pohľadávky s vymáhanou a pokiaľ sa tak stalo na základe platného započítacieho prejavu až po vydaní vykonávaného exekučného titulu, môže viesť k zastaveniu exekúcie. Povinný má za to, že hodnotiacia úvaha súdu prvej inštancie v odseku 17. odôvodnenia uznesenia nezodpovedá zásadám formálnej logiky a nevychádza zo skutočného stavu veci. Povinný poukazuje aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3 M Cdo 11/2010, v ktorom súd konštatoval, že rozhodnutia rozhodcovských súdov sú rovnocenným exekučným titulom ako rozhodnutia všeobecných súdov. Vzhľadom na to, že právoplatný rozhodcovský rozsudok má rovnaké účinky ako rozsudok všeobecného súdu, účinky rozhodcovského súdu majú ten dôsledok, že exekučný súd musí s týmto rozsudkom nakladať rovnako ako s rozsudkom všeobecného súdu. V opačnom prípade by porušil zásadu rovnocennosti a neprípustne uplatnil rozdielny procesný prístup v prípade, ak oprávnený uplatňuje svoje právo na základe exekučného titulu vydaného všeobecným súdom a iný prístup, ak oprávnený uplatňuje svoje právo (započítaná pohľadávka) na základe exekučného titulu vydaného v rozhodcovskom konaní. Ďalej poukázal na ustanovenie § 185 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého je to práve súd, ktorý je subjektom, ktorý určuje, čo sa bude dokazovať, ako bude dokazovanie prebiehať, ktoré skutočnosti bude považovať za preukázané a ktoré dôkazy vykoná. Povinný má za to, že súd v exekučnom konaní nie je oprávnený posudzovať vecnú správnosť (skutkové a právne závery) rozsudku všeobecného súdu, ani rozsudku rozhodcovského súdu. Exekučný súd nedisponuje právomocou rušiť či meniť rozhodnutie, ktoré je exekučným titulom; nemôže naprávať chyby a nedostatky exekučného titulu (porovnaj tiež R 47/2012) v prípade ak je rozsudok právoplatný a vykonateľný, obzvlášť v prípade, ak rozhodcovský rozsudok nie je exekučným titulom v prebiehajúcim exekučnom konaní, ale len dôkazom preukazujúcim započítanie pohľadávky. Exekučný súd nemôže svojim rozhodnutím vysloviť záver, že istina alebo príslušenstvo priznané exekučným titulom pozostáva z neprijateľnej zmluvnej podmienky, na ktoré sa vzťahujú ustanovenia o ochrane spotrebiteľa. Ak by exekučný súd skúmal tieto skutočnosti dostal by sa do pozície odvolacieho orgánu, ktorý preskúmava hmotnoprávnu a procesnoprávnu povahu konania, ktoré predchádzalo vydaniu exekučného titulu ako aj samotného rozhodnutia. Na uvedený postup však nemá exekučný súd vecnú príslušnosť. Okamihom nadobudnutia právoplatnosti a vykonateľnosti exekučného titulu je toto rozhodnutie právne záväzné nielen pre účastníkov nachádzacieho konania (t.j. adresátov konkrétnych práv a povinností vyplývajúcich z exekučného titulu), ale aj pre ostatné štátne orgány, vrátane iných súdov. Exekučný súd nemôže v rámci exekučného konania svojim rozhodnutím nahradiť ani zrušiť právoplatné a vykonateľné rozhodnutie všeobecného súdu, ani jeho časti a v tejto veci nemôže doplniť/nahradiť dokazovanie. Účelom exekučného konania nie je opätovné zisťovanie skutkového stavu, ktorý už raz bol zisťovaný v základnom konaní, t.j. nevykonáva sa dokazovanie. Na základe týchto skutočností žiadal, aby súd uznesenie vyššieho súdneho úradníka zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

5. Oprávnený vo svojom vyjadrení k sťažnosti povinného prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedol, že tvrdenia povinného v sťažnosti považuje za nesprávne a sťažnosť ako takú za nedôvodnú z viacerých dôvodov. K neexistencii pohľadávky povinného sa oprávnený pridrižiava svojich tvrdení vyslovených v podaných vyjadreniach a stotožňuje sa s tvrdeniami prvostupňového súdu vo svojom rozhodnutí. Povinný svoje údajné nároky nepreukázal a to ani v podanom návrhu na zastavenie exekúcie a ani v predmetnej sťažnosti proti uzneseniu. Zmluva, o ktorú opiera svoje nároky sa vyznačuje neprijateľnosťou mnohých zakomponovaných podmienok. Trvá na tom, že povinný nezodkladoval a nepreukázal pohľadávku, pretože iba jednoduché uvedenie povinným vymyslených súm nepreukazuje existenciu akéhokoľvek nároku. Poukázal na ustanovenia § 37 a 39 Obč. zák., ako aj na uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 26Ek/70/2018 zo dňa 13.06.2018, v zmysle ktorého súd nepovažuje za preukázanie existencie pohľadávky to, že uvedená pohľadávka je zakomponovaná v započítacom prejave, navyše ak existenciu tejto pohľadávky oprávnený popiera. Keďže povinný nepodložil svoje tvrdenie o existencii pohľadávky - trovy mediačného konania vo výške 312,12 € žiadnym dôkazom, súd zánik pohľadávky, ktorá je predmetom exekúcie považuje za nepreukázaný. Pohľadávku na započítanie do výšky uplatneného nároku zo strany povinného možno priznať len v prípade, ak by bola oprávneným uznaná, ak by existovali o nej nepochybné dôkazy čo do základu aj čo do výšky. Je zjavné, že v tejto súvislosti nie len, že povinný nepreukázal určitosť pohľadávky, ale nepreukázal jej existenciu, pretože vo veci nepredložil žiaden relevantný dôkaz o jej existencii a oprávnený existenciu takej pohľadávky popiera. Na podporu týchto skutočností možno upriamiť pozornosť aj na viaceré rozhodnutia súdov, ktoré deklarujú, že v prípade nepreukázania existencie pohľadávky zo strany povinného, takáto nemôže byť predmetom započítania (uzn. OS BA I sp.zn.

62Er/597/2017, uzn. OS BA I sp.zn. 64Er/178/2017 zo dňa 16.06.2017). K nulitnému rozhodcovskému rozsudku povinný poukázal na rovnaké argumenty ako vo svojom vyjadrení k návrhu povinného na zastavenie exekúcie. K rešpektovaniu zásady koncentrácie konania uviedol, že povinný túto zásadu nerešpektoval. Povinný totiž svoje tvrdenia o údajnej pohľadávke nedokladá dôkazmi, ktoré by jeho tvrdenia preukazovali. Strohé konštatovanie a uvedenie sumy údajnej pohľadávky nedokazuje jej existenciu. Preto možno predpokladať, že povinný uvedenú sumu nemá ako dokázať, alebo jednoducho nerešpektuje zásadu koncentrácie konania, ktorú predpokladá Exekučný poriadok a v zmysle ktorej musí byť uvedené a predložené všetko, čoho sa povinný na svoju obranu domáha. Je zjavné, že povinný nerešpektujúc uvedenú zásadu sa snaží konanie umelo predlžovať, resp. zahmlievať. V tejto otázke oprávnený odkazuje na uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 26Ek/70/2018 zo dňa 13.06.2018. K neexistujúcemu exekučnému titulu oprávnený napokon uviedol, že nároky, ktoré sa snaží povinný uplatniť v tomto exekučnom konaní, nemá preukázané a dokladované platným exekučným titulom. Rozhodcovský rozsudok totiž nemožno považovať za platný právny úkon, pretože vychádza, z neprijateľných podmienok zakomponovaných do zmluvy o úvere, resp. do všeobecných obchodných podmienok, ktorých znenie oprávnený nemohol ovplyvniť. Z uvedeného dôvodu pohľadávka povinného nie je priznaná exekučným titulom na rozdiel od pohľadávky oprávneného. Poukázal na ustanovenie § 61e Ex. por., v zmysle ktorého po začatí exekúcie sa neprihľadne na jednostranné započítanie vzájomnej pohľadávky povinného voči oprávnenému, ibaže je priznaná exekučným titulom, na podklade ktorého by povinný mohol viesť exekúciu. V otázke výkladu uvedeného ustanovenia vyslovil Okresný súd Banská Bystrica vo svojich viacerých rozhodnutiach právny názor, že v zmysle § 61e Ex. por. voči nároku oprávneného možno po začatí exekúcie započítať iba také pohľadávky povinného, ktoré sú priznané exekučným titulom (uzn. OS BB sp.zn. 52Ek/570/2018 zo dňa 27.06.2018, sp.zn. 49Ek/74/2017 zo dňa 30.01.2018, sp.zn. 36Ek/146/2017 zo dňa 26.03.2018, sp.zn. 62Ek/38/2017 zo dňa 12.12.2017, sp.zn. 60Ek/64/2017 zo dňa 07.12.2017, sp. zn. 57EK/56/2017 zo dňa 05.12.2017,...) V zmysle § 61e Ex. por. došlo k obmedzeniu uplatnenia jednostranného započítania pohľadávok len na prípady, ak ide o pohľadávku povinného priznanú exekučným titulom. Takýto právny názor vyplýva aj z dôvodovej správy k zákonu č. 2/2017 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa Exekučný poriadok. K bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmlúv o úvere oprávnený uviedol, že povinný v podanej sťažnosti odkazuje na odlišné zmluvy o úvere (zmluva č. 601600904 a zmluvu č. 601600869) ako tomu bolo v návrhu na zastavenie exekúcie, kde svoje nároky opieral o zmluvu o úvere č. 8760010 zo dňa 06.11.2008. Povinný vo svojom podaní uvádza, že predmetné zmluvy o úvere nie je možné posudzovať ako bezúročné a bezpoplatkové, pretože bezodplatnosť týchto zmlúv nebola judikovaná súdom. Takéto tvrdenie je však zavádzajúce, pretože zmluva o úvere č. 8760010 neobsahovala zákonom obligatórne predpísané náležitosti, čím je ex lege bezúročná a bezpoplatková. V predmetnej zmluve o úvere absentoval údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, ako aj údaj o druhu úveru, dobe trvania zmluvy, o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, čo spôsobuje v zmysle zákona č. 258/2001 Z.z. v platnom znení, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Na základe uvedeného mal povinný nárok len na vrátenie istiny, a preto nie je na mieste zo strany povinného evidovanie nedoplatku vyplývajúceho z predmetnej zmluvy o úvere. V tejto súvislosti poukázal na viaceré rozhodnutia súdov. K premlčaniu prípadnej pohľadávky povinného poukázal na skutočnosť, že zmluva o úvere č. 8760010 bola medzi oprávneným a povinným uzatvorená dňa 06.11.2008. Z uvedeného vyplýva, že aj prípadný akýkoľvek nárok povinného je premlčaný vzhľadom na údajný dátum vykonávania započítavania (07.08.2017). Nehovoriac o tom, že povinný nikdy nepreukázal doručenie započítania oprávnenému. Keďže touto exekúciou je uplatnený nárok oprávneného, ktorý premlčaný evidentne nie je, je započítací prejav povinného neplatný aj z tohto dôvodu v kontexte s § 581, § 101 a § 39 Obč. zák. Na základe týchto skutočností navrhoval, aby súd sťažnosť povinného ako nedôvodnú zamietol. Oprávnený si zároveň uplatnil nárok na náhradu trov exekučného konania vo výške 29,98 € za vyjadrenie k sťažnosti povinného.

6. V zmysle § 239 ods. 1 CSP proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. V zmysle § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne. Sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka (§ 202 ods. 1 Ex. por.). Písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietla sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí (§ 202 ods. 2 Ex. por.).

7. Súd preskúmal sťažnosť povinného, ktorú podal proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka, ktorým jeho návrh na zastavenie exekúcie zamietol, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom zistil, že sťažnosť povinného nie je dôvodná.

8. Na základe vykonaných dôkazov bol zistený nasledovný skutkový stav:

9. Rozsudkom Okresného súdu Humenné sp.zn. 15C/486/2015 zo dňa 26.04.2016, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp.zn. 19Co/52/2017 zo dňa 11.05.2017 súd zaviazal povinného zaplatiť oprávnenému pohľadávku vo výške 1.393,80 € spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8,05% ročne zo sumy 1.393,80 € od 24.12.2014 do zaplataenia, ako aj zaplatiť oprávnenému trovy právneho zastúpenia vo výške 710,16 €. Na základe tohto rozhodnutia podal oprávnený návrh na vykonanie exekúcie pre vymoženie sumy 435,83 €, ktorému súd vyhovel tak, že vydal poverenie na vykonanie exekúcie.

10. Povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie, žiadal, aby súd exekúciu zastavil, keďže po vzniku exekučného titulu došlo k zániku vymáhanej pohľadávky jednostranným započítaním. Poukázal na skutočnosť, že s oprávneným uzatvoril zmluvu o úvere č. 8760010, na základe ktorej jej poskytol úver vo výške 663,88 €, ktorý sa zaviazal zaplatiť spolu s poplatkom vo výške 634,67 €, t.j. v celkovej výške 1.298,55 €. Ku dňu 07.08.2017 evidoval nedoplatok na istinu vo výške 435,83 €. Povinný sa z tohto dôvodu rozhodol vysporiadať časť svojho záväzku jednostranným započítaním, čo oprávnenému oznámil na základe listu zo dňa 07.08.2017. Pohľadávka povinného bola priznaná na základe rozhodcovského rozsudku sp.zn. SR 13095/09 zo dňa 26.08.2009. Povinný spolu s návrhom na zastavenie exekúcie predložil rozsudok, ktorý vydal Stály rozhodcovský súd zriadený zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, a.s. pod sp.zn. SR 13095/09 dňa 26.08.2009. Na predmetnom rozsudku sa nenachádza pečiatka, nie je podpísaný rozhodcom, ktorý rozhodnutie vydal, ani na ňom nie je uvedená doložka právoplatnosti. Podľa vyjadrenia povinného na základe tohto rozhodcovského rozsudku mala na Okresnom súde Humenné prebiehať exekúcia.

11. Zo započítania pohľadávok jednostranným právnym úkonom zo dňa 07.08.2017 síce vyplývajú skutočnosti, ktoré povinný uviedol vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie, avšak povinný nijakým spôsobom nepreukázal, že tento prejav vôle bol skutočne oprávnenému doručený.

12. V zmysle § 61e Ex. por. po začatí exekúcie sa neprihliadne na jednostranné započítanie vzájomnej pohľadávky povinného voči oprávnenému, ibaže je priznaná exekučným titulom, na podklade ktorého by povinný mohol viesť exekúciu.

13. Vyšší súdny úradník vo svojom uznesení poukázal na skutočnosť, že povinný o.i. nepreukázal existenciu pohľadávky zakomponovanú v započítacom prejave. V danom prípade však existuje iný dôvod na zamietnutie návrhu povinného na zastavenie exekúcie, ktorým je nesplnenie podmienok uvedených v § 61e Ex. por.

14. Jednostranné započítanie pohľadávky je jedným zo spôsobov splnenia dlhu predpokladaného Občianskym zákonníkom. Ak by takáto skutočnosť nastala po vzniku exekučného titulu, môže súd exekúciu v zmysle § 61k ods. 1 písm. a) Ex. por. zastaviť. Súd je však pri zastavení exekúcie z vyššie uvedeného dôvodu vždy povinný skúmať, či pohľadávka, ktorú si povinný jednostranne započítal, bola priznaná exekučným titulom. V prípade ak povinný namieta jednostranné započítanie nejudikovanej pohľadávky, t.j. takej pohľadávky, ktorá nie je osvedčená exekučným titulom, súd v exekučnom konaní na takúto skutočnosť neprihliadne. Povinný v tomto konaní nepreukázal, že pohľadávku, ktorú si jednostranne započítal, bola priznaná exekučným titulom, a preto nemohol s poukazom na § 61e Ex. por. vyhovieť jeho návrhu na zastavenie exekúcie. Rozhodcovský rozsudok sp.zn. SR 13095/09 zo dňa 26.08.2009, na ktorý povinný poukazuje vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie, nemožno považovať za exekučný titul z viacerých dôvodov. Pravosť tohto rozhodnutia je spochybnená tým, že na ňom absentuje podpis, pečiatka, ako aj doložka právoplatnosti a vykonateľnosti. Povinný taktiež nijakým spôsobom nepreukázal, že na základe takéhoto rozhodnutia skutočne prebiehala exekúcia. Povinný teda neunesol dôkazné bremeno, keď súdu v lehote uvedenej v § 61k ods. 2 Ex. por. nepreukázal, že pohľadávka, ktorú si započítal jednostranným započítaním bola priznaná na základe exekučného titulu.

15. Vzhľadom na skutočnosť, že sťažnosť povinného neobsahuje žiadne zákonné dôvody, pre ktoré by malo byť uznesenie vyššieho súdneho úradníka zrušené alebo zmenené, súd jeho sťažnosť ako nedôvodnú zamietol.

16. V zmysle § 199d ods. 1 Ex. por. oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

17. O trovách konania súd rozhodol podľa § 199d ods. 1 Ex. por. tak, že priznal oprávnenému proti povinnému právo na ich náhradu, keďže oprávnenému preukázateľne vznikli trovy právneho zastúpenia v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

18. Priznané trovy právneho zastúpenia vo výške 29,98 € pozostávajú z odmeny za jeden úkon právnej pomoci podľa § 13a ods. 2 písm. c) vyhlášky č. 655/2004 Z.z. vo výške 15,77 € (vyjadrenie k sťažnosti

povinného). Súd taktiež priznal oprávnenému paušálnu náhradu tzv. hotových výdavkov vo výške 9,21 €, ako aj DPH 20% z trov právneho zastúpenia.

19. Súdom priznané trovy právneho zastúpenia budú uvedené v dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.